

Sormayın

– Murat Bekir Alpars · 02 Mayıs 2024

Şaşırp fark edince, ruhundaki gizemi,
Orada ki ikamet; selametti sormayın...
Gözündeki yaşında, tadıyorken zezemi,
Katrede ki alamet; kerametti sormayın...
Aklımı baştan alan, bir sözle irkildiğim,
Büyük bir kuvvet ile üstüne itildiğim,
Gücümü kaybederek içine çekildiğim,
Bu girdapta vehamet; akametti sormayın...
Ulvi bir tezahürün, inzal olmuş duygusu,
Rabbimizden ikramdı, insana aşk olgusu,
Cezaya uğramanın, kadir bilmez suçlusu,
Nefsim için ganimet; kıyametti sormayın...
Hem ruhumu ezip te, bedeni öldürmeyen,
Bir tek teselli ile, hüznümü böldürmeyen,
Bir kez olsun ayna da, yüzümü güldürmeyen,
Kaderime husumet; hezimetti sormayın...
İlk görüşte çarpılıp, bir gerçeğe inandım,
Kader bir ağ örerken, ilk kez böyle yanandım,
İki yol var önümde, sevdam ile sınıandım,
Bu uğurda azimet; fehameetti sormayın...
Bu yaşam bir imtihan, sunulurken herkese,
Sevdamı devam bildim, tutundum bir nefese,
Canım için meyletsem, dünya denen hevese,
Bu kararda inayet; ihanetti sormayın...

Murat Bekir Alpars